సీరియల్

[పదహారవ భాగము]

"భయంకర్! ఏమయింది? ఆర్యా ఓ.కే?"—కాన్యోరా కంఠం...

"డామిట్! యాక్సిలేటర్ అదుక్కుంటూ నొక్కు" అర్చాను ఒగురుస్తూ సీట్లో సర్దుకొంటూ.

మరుక్షణం జీపు దడదడా శబ్దంచేస్తూ పెద్ద పెద్ద కుదుపులతో మెయిన్ వీధిలో పరిగెత్తసాగింది.

వెనకాల పిస్టల్ కాల్పులు "ధన్.. ధన్" మంటూ వినబడ్డాయ్.

"శాన్యోరా! వేగం తగ్గించకు. రోడ్ వైపే చూస్తూ నా మాటలు విను. మనకు దుస్తులు దొరికాయ్. అయితే బట్టలు కొంగిలించడానికి వెళ్ళింది ఎవరింటికో తెల్సా?" ఆగిపోయాను ఆయాసంతో.

"ఎవరింటికి?"

"పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ యింటికి. మన దేశంలో ఇలాంటి పల్లెటూళ్ళలో అసలు పోలీస్ స్టేషన్లు ఉండవ్. క్లవర్ గయ్! వాడు నన్ను గుర్తించాడు నేను భయంకర్నని. పరిస్థితులు విషమించాయ్. ఫోన్ చేస్తాడేమో యితర స్టేషన్లకి?" గొణిగాను నిస్సత్తువగా, గుండె దడతో.

* * *

జీపు వేగంగా పరిగెడుతోంది.

స్టీరింగ్ వీల్ నా చేతిలో బిగుసుకొంది.

అప్పటికే మేం దుస్తులు మార్చుకున్నాం.

శాన్యోరా బురఖా ధరించి, ముఖానికి అడ్డుగా వున్న నెట్ వర్క్ క్లాత్ వెనక్కి తొలగించి ఎక్సైయిట్ మెంట్ తో ఖాళీ రోడ్డును చూస్తోంది. అప్పటికే ఊరవతల ప్రాంతం చేరుకున్నాం. నేను పాదాలవరకు కప్పబడిన తెల్లని అరబ్ గౌను ధరించాను. నల్లటి రోప్ తో తలగుడ్డకు చుట్టూ ధరించడంవల్ల ఏదో అనీజీ ఫీలవుతున్నాను.

దుస్తులు మారినంత మాత్రాన పోలీసులు గుర్తించరు అనుకోవడం పొరపాటు. నేను నడిపే జీపు రిజిష్ట్రేషన్ నంబరు ఈ దేశానిది కాదు. నెంబరుప్లేటు మార్చడానికి కావలసిన సదుపాయాలు లేవు.

అన్నిటికంటే అసలు సమస్య డబ్బు. ఆకలి మండుతోంది కడుపులో. సుడాన్ కరెన్సీ సంపాదించాలి.

ప్రొఫ్యెసర్ పాల్ మావ్ వందడాలర్లు యిచ్చి వున్నాడు, ఎక్ఛేంజి బాంకులో మార్చుకోమని. అయితే బాంకులు పనిచేసే సమయం కాదిది.

తెల్లవారేలోగా పరిస్థితులెలా మారతాయో?

హెడ్ లైట్ల వెలుగులో వెనక్కి పరిగెడుతున్న రోడ్డు వైపు చూస్తూ జీపు వేగం పెంచాను.

దూరంగా కరెంట్ దీపాలు కనబడుతున్నాయి.

సుడాన్‌లోని ఖార్టూమ్‌లో వుంది. N.W.O. బ్రాంచ్! ఖార్టూమ్ చేరుకునేలోగా మరో రెండు ఊళ్ళు దాటాలి మావ్ ప్రకారం.

మొదటిది బెర్బర్.

రెండవది అట్‌బారా.

దగ్గరవుతున్న టౌన్ బెర్బర్ అని గుర్తించాను.

వాచ్ చూసుకున్నాను.

పది!

అంటే అబుహమీద్ గ్రామాన్నించి బెర్బర్ చేరడానికి సుమారు రెండు గంటలు పట్టిందన్నమాట!

మధ్యదారిలో అంతులేని వ్యవసాయ భూములు తప్ప ఊళ్ళు లేవు.

మరో మైలుదూరాన్ని మింగేసింది జీపు.

ఠక్కున ఆపేసాను వాహనాన్ని.

ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది శాన్డ్రా.

"శాన్డ్రా! ఈ జీపుని అబుహమీద్ పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ గుర్తించి వుంటాడు. ఇది వెంట వుండటం

మనకు ప్రమాదం. కనబడేదే బెర్బర్ టౌను. కాలినడకన టౌన్‌లో ప్రవేశించి లాడ్జిలో దిగుదాం.

"ఖర్చులో?" అడిగింది ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ.

బరువుగా నవ్వాను. "ఏ-'మనీ లెండర్' దగ్గర నీ ఉంగరం, నా వాచీ అమ్మేయాలి."

"ఓ.కే." విషాదంగా నవ్వింది కాన్స్యోరా.

ఇద్దరం సాయంపట్టి రోడ్డు పక్క పల్లంలోకి జీపుని తోసేసాం.

మొగ్గలు వేస్తూ జీపు పల్లంలో వున్న నీటి మడుగులో పడింది.

చేతులు దులుపుకుంటూ రోడ్డెక్కాను. ఉన్నట్టుండి ఏదో అనుమానం స్ఫురించింది.

"జస్ట్ ఎ మినిట్" కాన్స్యోరాతో చెప్పి రోడ్డుమీంచి పల్లంలోకి జాగ్రత్తగా దిగాను.

అగ్గిపెట్టె తీసాను

మరో రెండునిమిషాల్లో పని పూర్తి చేసుకుని రోడ్డెక్కాను. పెట్రోల్ టాంకు అంటుకుని యిప్పుడు భగ భగ మండుతోంది జీపు.

ఇద్దరం బరువెక్కిన హృదయాలతో వడివడిగా బెర్బర్ టౌన్ వేపు అడుగులు వేసాం.

* * *

సుడాన్ జాతీయ దుస్తుల్లో ఉన్న మమ్మల్నెవరూ బెర్బర్ టౌన్‌లో అనుమానించలేదు.

అనుమానించలేదని ఎలా తెలిసిందంటే—యెవరూ వింతగా చూడలేదు గాబట్టి. కాన్స్యోరా ఉర్దూ బాగా మాట్లాడుతోంది.

అమీర్ ఖుస్రూ అనే చిన్న కడ్డీవ్యాపారి వద్ద వాచీ, ఉంగరం అమ్మేశాం. సరిగ్గా అప్పుడే ఓ ఆలోచన వచ్చింది. అంగీలోపల తడుముకున్నాను. లోపల ప్యాంటు జేబులో కోబ్రానుంచి పొందిన 'ఏనుగు కనుబొమలు' తగిలాయి. ఆ సంచితీసి అమీర్ ఖుస్రూకి చూపించాను. అతని కళ్ళు మెరిసాయి. రెండువందల పౌండ్లు యిస్తానన్నాడు. వాచీ, ఉంగరం మళ్ళీ తీసేసుకుని, నూటయిరవై పౌండ్లతో బయటపడ్డాం.

అప్పటికి గంట పదకొండయింది. మా శరీరాలు చమురుకంపు కొడుతున్నాయి. స్నానం చేయాలన్న కాంక్ష—ఆకలి కోరికకంటే అధికం కాసాగింది.

'హుస్రత్ లాడ్జి' అనే చిన్న లాడ్జింగ్ హౌస్‌లో దూరాం. నిద్రపోతున్న గుమస్తా కుర్రాడిని తట్టిలేపాను. అయిదుపౌండ్లు అడ్వాన్సు చెల్లించి డబుల్ రూం తీసుకున్నాం.

తినడానికేమైనా పట్రమ్మని అతనికి నాలుగుపౌండ్లు యిచ్చాను. అతను రూం చూపించి బైటికి పరిగెత్తాడు. షాప్‌లు హోటల్స్ మూసేస్తారన్న భయంతో.

ఇద్దరం గదిలో ప్రవేశించాం. శాన్యోరా విపరీతమైన అలసటతో బెడ్ మీద వాలిపోగా నేను బట్టలు మార్చుకొని స్నానాల గదివైపు గబగబ అడుగులు వేశాను.

మరో అరగంటలో మా ఇద్దరి స్నానాలు పూర్తయ్యాయి. స్నానం సగంబలం.

సగప్రాణం లేచొచ్చింది. గుమస్తా కుర్రాడు బంగాళదుంప కూరతో, నాలుగు చుక్కారొట్టెలు, మరో సిగరెట్ పాకెట్ పట్టుకొచ్చాడు.

అతను వెళ్ళిన తర్వాత రొట్టెలు ఆతృతగా తిన్నాం. మంచి నీళ్ళుతాగి అతిప్రేమగా సిగరెట్లు ముట్టించాం. తలుపులు బిగించి, ఫాన్ ఫుల్‌స్పీడ్‌లో పెట్టి బెడ్ మీద శవాల్లా వాలిపోయాం...

* * *

అద్దాల కిటికీలోంచి తీవ్రమైన ఎండ — ముఖంమీద ఎంతసేపట్నుంచి పడుతోందో...మత్తుగా కళ్ళు తెరిచాను.

ఇలాంటి బెడ్ మీద పడుకొని ఎన్నిరోజులయింది? అందుకే కాబోలు యింత మొద్దునిద్ర పట్టింది. నా ఛాతీని అంటిపెట్టుకుని ఉన్న శాన్యోరా చేతిని మెల్లిగా తప్పించి, లేచి కూర్చున్నాను.

శాన్యోరా పసిపాపలా ముడుచుకొని పడుకొని ఉంది. నిద్రలో ఆమెకళ్ళు, ఆ భంగిమ యెంతో అమాయకంగా, కనబడుతూ ముద్దుగొలుపుతోంది.

హాయిగా నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ కాలంగడిపే వయసు! ఎన్ని కష్టాలు పడుతోంది!

శాన్యోరాని లేపాలనిపించలేదు.

ఎన్నాళ్ళ తర్వాతో ఆమె సుఖంగా నిద్రిస్తోంది. ఇంతటి చక్కటి నిద్ర—రాబోయే ప్రమాదకరం— మళ్ళీ లభిస్తుందని నమ్మకంకూడ లేదు.

నిండైన ఆమె బుగ్గలమీద, లేతగా ముద్దుపెట్టుకుని, పైకి లేచాను.

కర్తవ్యం చకచకా గుర్తొచ్చింది. మేడదిగి గుమస్తాను కలుసుకొని— ఖార్టూమ్‌కి ట్రంకాల్ చేశాను. కనెక్షన్ రాగానే పిలవమని చెప్పి, మళ్ళీ గదికివచ్చి కాలకృత్యాలు

తీర్చుకున్నాను. బాత్‌రూంలోంచి బయటికొచ్చేసరికి గంట పదకొండయింది.

బయట ఎండ తీవ్రంగావుంది. శాన్యోరా యింకా నిద్రలో నేవుంది.

ఆమె ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలకు బిగువైన వక్షోజాలు అందంగా ఎగిసిపడుతున్నాయి.

చిలిపికోర్కె పుట్టింది.

మెల్లిగా ఆమెమీదకి వంగాను.

గుండెలమీద షర్ట్‌బటన్స్ విప్పి, అటూయిటూ తప్పించాను. నగ్నంగా బయటపడ్డాయి, ఆమె బిగువయిన, బంగారు వర్ణపు స్తనాలు.

తృళ్ళిపడుతూ లేచింది శాన్యోరా.

"ఏమిటిది?" అంది తలమీద బలంగా మొట్టి.

"నువ్విలాగే పడుకో. నాపని నేను చేసుకుపోతాను" అన్నాను చిలిపిగా నవ్వుతూ.

"ఛీ, పాడు మాటలు పొద్దున్నే" అంటూ బలంగా గింజుకుని లేచికూర్చుంది.

"ఇది పొద్దున్న కాదు. అప్పుడే మధ్యాహ్నం అవుతోంది." అన్నాను ఆమెప్రక్కగా కూర్చొని సిగరెట్ ముట్టించుకుంటూ.

అంతలో తలుపు టకటకా చప్పుడయ్యింది.

"సార్!"

లేచివెళ్ళి తలుపు సగం తెరచి బైటికి తొంగిచూసాను. గుమస్తాకుర్రాడు! "సార్! ఖాట్మాన్ ట్రంక్ కనెక్షన్ వచ్చింది," అన్నాడు.

"ఈ లాడ్జికి బోయ్, గుమాస్తా, ప్రొప్రయిటర్ అన్నీ నువ్వేనా?" అడిగాను ఉర్దూలో.

"కాదండీ, బోయ్‌నీ, గుమాస్తాని మాత్రమే. ప్రొప్రయిటర్ ఊళ్ళో లేడు."

"అయితే బ్రేక్‌ఫాస్ట్, కాఫీ ఏర్పాట్లు చెయ్యి. పద వొస్తున్నాను."

తలుపు దగ్గరగా మూసి వెనక్కి తిరిగాను. శాన్యోరా బద్ధకంగా బెడ్ మీద కూర్చుని ఉంది.

"శాన్యోరా! త్వరగా స్నానాదులు కానియ్. ఖార్టూమ్‌లో మనవాళ్ళకి ట్రంకాల్ బుక్ చేశాను. అది మాట్లాడి వస్తాను. నువ్వు త్వరగా రెడీకా" అంటూ సమాధానం కోసం ఎదురు చూడకుండా తలుపు తెర్చి— గబగబా మెట్లుదిగాను.

* * *

"హల్లోవ్! దిసీజ్ మిస్టర్ నైరోబీ! క్లియరింగ్ అండ్ ఫార్వర్డింగ్ ఏజెంట్స్" అన్న మాటలు అవతలి వైపునుంచి వినబడ్డాయి.

నా నవనరాల్లోను ఉత్సాహం తన్నుకొస్తోంది. ఎందుకంటే నేను కల్సుకోవాల్సిన వ్యక్తి చాలారోజుల తరువాత, నానా తిప్పలూ పడ్డతర్వాత ఈ విధంగా లభ్యమయినందుకు.

"మిస్టర్ నైరోబీ! ఎండ తీవ్రంగావుంది" అన్నాను కోడ్ వర్డ్ చెబుతూ.

రెండుక్షణాలు మౌనం వహించింది ఫోన్. బహుశా నైరోబీ ఆశ్చర్యంలో మునకలు వేస్తుంటాడు.

"య్యాస్...య్యాస్...వర్షం జోరుగా కురుస్తోంది. మిస్టర్ భయం...అయాం సారీ...మీరు ప్రయాణిస్తున్న ఓడ మునిగిపోయిందని ఇండియా నుంచి మనసంస్థ విషాద వార్త పంపింది. కాని యిప్పుడు..."

"మిస్టర్ నైరోబీ! అదంతా ఓ పెద్దకథ. మేం బ్రతికే ఉన్నాం. ఉయ్ ఆర్ సాలిడ్లీ ఎలైవ్. వివరాలు చెప్ప డానికి టైంలేదు. నన్ను యిక్కడి పోలీసులు యిక నుంచి మమ్మల్ని రేసుకు క్కల్లా వెంటబడతారు..."

ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా నైరోబీ నా మాటల్ని కట్ చేశాడు. "య్యూ యంగ్ కపుల్! సుడాన్ దేశంలో ఉండగా మీకేం ప్రమాదం రాకుండా కాపా డుకోగల్ను. ముందు అడ్రస్ చెప్పండి."

చెప్పాను.

"ఆమె క్షేమమేనా?"

"క్షేమమే"

"రైట్! మీరెక్కడికీ కదలకండి! అట్‌బారాలో అనుచరులకు వైర్‌లెస్ మెసేజ్ యిస్తాను. వాళ్ళు మిమ్మల్ని రక్షిస్తారు. నేను ఎలక్ట్రిక్ ట్రెయిన్‌లో బయలుదేరి అక్కడ్నించి టాక్సీలో బెర్బర్ వస్తాను. రైట్! ఫోన్ పెట్టేయండి. టైండాటి మాట్లాడితే ఆప రేటర్ లైన్‌లోకొచ్చే ప్రమాదముంది."

"అలాగే! మేం క్షేమంగా వచ్చామని యిండియాకు మెసేజ్ పంపండి."

"ష్యూర్! ఆల్ ది బెస్ట్!"

లైన్ కట్ అయింది.

గుండె భారం తగ్గినట్లయి, హాయిగా గుండెల్నిండా

గాలిపీల్చి వదిలాను. సిగరెట్ ముట్టించుకొని రూంకేసి నడిచాను.

*   *   *

శాన్యోరాకు ఫోన్ విషయం చెప్పిన తర్వాత ఆమెలో ఉత్సాహం యినుమడించింది.

ప్రయాణానికి రెడీ అయి నైరోబీ అనుచరులకోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాం.

తీవ్రమైన ఆలోచనలతో, ట్రెష్ సిగరెట్ ముట్టించ బోతుండగా ఉలిక్కిపడ్డాను.

తలుపు టకటకా చప్పుడయ్యింది.

ఎవరు?

నైరోబీ అనుచరులా?

అప్పుడే ఎలా వస్తారు??

ఆట్ బారానుంచిరావడానికి కనీసం గంటపడుతుంది. ఫోన్‌లో మాట్లాడి అరగంటకూడా కాలేదే?

"కాన్ హై?" అన్నాను గట్టిగా, శాన్యోరాకి కళ్ళతోనే సైగలు చేస్తూ. మరుక్షణం మూటాముల్లీ బెడ్ క్రిందకి తోసేసిందామె. ఈజీగా బెడ్ మీదకి వాలింది, సుడాన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ పేపర్ చేతులోకి తీసుకుంటూ...

"నేను సార్! హోటల్ గుమాస్తాని!"

నాలో భయం తగ్గింది. ముందుకు నడిచి తలుపు ఓరగా తెర్చాను.

అంతే!

నా కాళ్ళక్రింద భూమి రెండుగా విడిపోతున్నట్లు అన్పించింది!

కాళ్ళు గడగడా వణికాయ్!

ఎదురుగా...!

అబుహమీద్ గ్రామంలో నేను బట్టలు దొంగతనం చేసిన యింటి ఓనర్ ... కాదు ఇన్‌స్పెక్టర్—అతని ప్రక్కగా మరో ఇన్‌స్పెక్టర్!

ఇద్దరి చేతుల్లోను పిస్తోళ్ళు మెరుస్తున్నాయి.

ఇద్దరి వెనుకగా, సాయుధులైన ఐదుగురు కానిస్టేబుల్స్. అంతా ఎర్రటి యూనిఫారాలు ధరించారు.

"మేజర్ భయంకర్! అయామ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ అహ్మద్ దౌలా ఆఫ్ అబుహమీద్. ఈయన జెరర్ టౌన్ యిన్‌స్పెక్టర్ మాలాలి" అన్నాడు నవ్వుతూ అహ్మద్ దౌలా.

"జంటిల్మన్! మీరెందుకు వచ్చారో నాకు తెలియదు. బహుశా పొరబడి ఉంటారు. నా పేరు భయంకర్ కాదు. ఖయ్యాం. నా భార్య సలీమాతో ఖార్టూమ్‌నుండి వ్యాపారం ప్రారంభించే ప్రయత్నాల్లో ఈవూరు వచ్చాం" దృఢంగా ఉర్దూలో పలికాను, నాలోని తడబాటును కప్పిపుచ్చుకుంటూ.

లాడికప్ప ఎగిరేలా, రెండునిమిషాలపాటు పెద్దగా నవ్వాడు అహ్మద్ దౌలా. "మిస్టర్. భయంకర్ పిట్టకథలు చెప్పొద్దు. సగం ధ్వంసం కాబడిన మీ జీపుని గుర్తించగానే మీరు ఈవూళ్ళో దిగివుంటారని ఊహించి వేట ప్రారంభించాను. అంతే కాదు, మరో సాక్ష్యం, నువ్వు ఇప్పుడు ధరించిన దుస్తులు నా ఇంట్లోనుంచి దొంగిలించినవే."

లాభం లేదు! దొరికిపోయాను.

"నీతో లోపలవున్న ఆ అమ్మాయి ఎవరు?" అడిగాడు ఈసారి తీక్షణంగా చూస్తూ ఇన్‌స్పెక్టర్ 'మాలాలి.'

"నాకాబోయే జీవిత భాగస్వామి"

"కావచ్చు, కానీ అంతకంటే మరో 'ప్రత్యేకత' ఉండాలి. లేకుంటే సాహసంతో దేశాలు పారిపొయ్యేంత ధైర్యం ఉండదు."

"అంతకంటే ఏం లేదు."

"నువ్వు చెప్పనక్కర్లేదు. మీ ఇద్దరి వర్ణనలు, వివరాలు ఈరోజే ఇండియాకు కేబుల్ లో చెబుతాం. రాత్రి కల్లా మీ జీవిత చరిత్రలు తెలుస్తాయి. దయచేసి బైటికి కదలండి" కఠినంగా పల్కాడు నా చేతికి సంకెళ్ళు బిగిస్తూ.

"మిస్! లోపల మీరేం పిచ్చి ప్రయత్నాలు చెయ్యొద్దు. ఇక్కడ భయంకర్ కాలిపోతాడు. ప్లీజ్ కమాట్." అర్చాడు మాలాలి.

కాన్యోరా లొంగిపోయింది.

మరో పావుగంటలో వాన్ నుండి క్రిందికి కాలు మోపాను.

ఎదురుగా క్రయిమ్ బ్రాంచ్ పోలీస్ స్టేషన్!

* * *

రాత్రి తొమ్మిది గంటలవుతుంది.

స్టేషన్ లోవున్న చిన్న సెల్ లో—కటకటాల వెనక వున్నాం.

బంధింపబడి ఈ స్టేషన్ కు తీసుకురాబడిన తరువాత కాన్యోరా, నేను ఎక్కువ మాట్లాడుకోలేదు.

ఇద్దరం ఆలోచనా గ్రస్తులమై గంభీరముద్ర వహించాం. బయట ఏదో మోటారు వాహనం ఆగిన చప్పుడయింది.

టకటక బూట్ల చప్పుడు...

ఇన్స్పెక్టర్ మాలాలి! "మిస్టర్ భయంకర్! ఇటీజ్

కన్‌ఫర్మ్‌డ్ దట్ యూ ఆరే మిలిటరీ మేజర్! మిస్ శానోర్యరా మీరు మాజీ భారత గూఢచారిణి!'' అన్నాడు కటకటాలముందు నిలబడి అదోలా నవ్వుతూ.

త్రుళ్ళిపడ్డాను.

శానోర్యరానుకూడా గుర్తించేసారు. ఇక అబద్ధం ఆడి ప్రయోజనం లేదు.

''మీకు తెల్సిపోయింది''అన్నానుధైర్యంగా నవ్వుతూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మాలాలి గడ్డం పీక్కుంటూ గర్వంగా నవ్వాడు. ''అవును ఇండియానుంచి కేబుల్ వచ్చింది. మీ ఫిజికల్ డిస్క్రిప్షన్ పంపిన వెంటనే మిలిటరీ ఇంటలిజెన్స్ నిన్నూ, సీక్రెట్ సర్వీస్ శానోర్యరాను వెంటనే గుర్తించాయి. అంతేకాదు, మీ ఆచూకీ తెల్పు కని, మిమ్మల్ని పట్టియివ్వబోతున్నందుకు ఇండియా తన అభినందనలు తెలిపింది. అదిసరే! ఇంతకూ మీరు సుడాన్ ఎందుకు వచ్చినట్లు?''

మాలాలి నోటివెంట వెలువడ్డ చివరివాక్యం వెళుసుగా ధ్వనించింది.

''ఇప్పుడు మేమేం మాట్లాడదల్చుకోలేదు.'' అన్నాను శబ్దం కాకుండా నవ్వుతూ.

ఇన్‌స్పెక్టర్ మాలాలి కోపంగా, బూటుకాలితో నేలను తన్నాడు. ''మిస్టర్ భయంకర్! నేను తల్చు కుంటే మిమ్మల్నిద్దరినీ శవాలుగా మార్చి-పారిపోతుంటే కాల్చామని ఒక్క సాకుతో తప్పించుకోవచ్చు.''

''మైడియర్ ఇన్‌స్పెక్టర్! మమ్మల్ని ఏదో భయ పెట్టాలని ప్రయత్నించవద్దు. అంతులేని మా 'ఎస్కేపేడ్ జర్నీ'లో ఎన్నోరకాల మానవ, మారణ, భయంకర

మన స్తత్వాలు రుచిచూసాము. అందుకే నీ అధికారం, అహంకారం నాపై అంత ఎఫెక్టు చూపవు. పులిని జయించినవాడు పామును ఎగురోగ్గలడు.

"పోతే, మమ్మల్ని చంపే విషయం, అంత అవసర మైతే. మా ప్రాణాన్ని మేమే తీసుకుంటాం కానీ ఆ అవకాశం ఎవరో అనామకులకు యివ్వం."

మాలాలి కోపంతో రెచ్చిపోయాడు. "మిస్టర్ భయం కర్! హద్దులుమీరి మాట్లాడుతున్నావ్."

పెదవులమీద చిరునవ్వు కదిలించాను. వాతావరణం టెన్షన్‌గా ఉందని గ్రహించాను. "అదే నిజమైతే అయాం సారీ ఇన్‌స్పెక్టర్. సిగరెట్టు ఉందా మీదగ్గర"

మౌనంగా సిగరెట్ తీసి కటకటాల్లోంచి లోపలకు అందించాడు మాలాలి. అతను ఆఫర్ చేసిన లైటరుతో సిగరెట్ ముట్టించుకున్నాను. "థాంక్యూ వెరీమచ్ ఇన్‌స్పెక్టర్!" అన్నాను లైటర్ యిచ్చివేసి.

గట్టిగా ఓ దమ్ములాగి, సిగరెట్ కాన్స్యేరా చేతిలో పెట్టాను. ఆమె కళ్ళతోనే నవ్వి సిగరెట్ పీల్చసాగింది.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఫరవాలేదు. మరో సిగరెట్ తీసుకోండి." మొహమాట పడుతూ పలికాడు మాలాలి.

అతనివేపు చూసి నవ్వి, "నో థాంక్యూ ఇన్‌స్పెక్టర్! ప్రేయసీ ప్రియుల మధ్య యిలాంటివి సరదాగా వుంటాయి."

"ఆల్‌రైట్! అసలు విషయం మర్చాను" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టరు దగ్గి.

"ఏమిటది?"

"అధికారుల ఆర్డర్స్ ప్రకారం సాయుధులయిన పోలీసుల కాపలాతో వాన్ ద్వారా మీరు ఈ రాత్రికే ఖార్టూమ్ సెంట్రల్ జైలుకి తరలించబడతారు. మీగోడవ అక్కడి వాళ్ళు చూసుకుంటారు. మరో అరగంటలో ప్రయాణం" అంటూ వెనుదిరిగి, బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ వెళ్ళి పోయాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాలాలి.

*　　　*　　　*

పోలీస్ వాన్ — బెర్బర్ టౌన్ పొలిమేరల్లో జి. టి. రోడ్డుమీద పరిగెడుతోంది.

డ్రయివింగ్ కాబిన్ కీ, మేం వున్న వాన్ వెనుక భాగానికి మధ్య ఓ చిన్న కిటికీలాంటిది ఉంది. డ్రయివర్ వెనక్కి తిరిగి ఆ ఖాళీగుండా వాన్లో ఉన్నవాళ్ళతో మాట్లాడవచ్చు. బస్సులోలాగ, రెండు వరసలుగా సీట్లు ఉన్నాయి ఆ వాన్లో. నేనూ, కాన్స్యోరా, సాయుధ కానిస్టేబుల్స్ మధ్య కూర్చున్నాం.

అప్పుడప్పుడు కిటికీగుండా డ్రయివర్ ప్రక్కన కూర్చున్న ఇన్స్పెక్టర్ మాలాలి వేపూ, రోడ్డు వేపూ చూస్తున్నాను. ఖార్టూమ్ జైలు మనసులో కదుల్తోంది.

కాన్స్యోరా, నేనూ ఏమీ మాట్లాడుకోవటం లేదు. తప్పించుకు పారిపోయే ఆలోచన నాలో పుట్టింది కానీ, అది ఎంత అసాధ్యమో చుట్టూవున్న కానిస్టేబుల్స్ వల్ల నిరూపితమౌతుంది.

తెగించి పారిపోవచ్చు!

అయితే శరీరంనిండా బుల్లెట్లతో...ఆ ప్రమాదం ఖచ్చితంగా ఉంది. కాన్స్యోరాకికూడా తొందరపడి ప్రతిఘటించే ప్రయత్నాలు చేయవద్దని కళ్ళతో హెచ్చరించాను.

ఉన్నట్టుండి...కీచుమన్న శబ్దం— సడన్ బ్రేకు-పెద్ద కుదుపుతో ఆగిపోయింది వాన్.

ఉలిక్కిపడి పార్టిషన్ ఖాళీగుండా రోడ్డువైపుకు చూసాను.

ఎదురుగా ఓ జీప్ ఆగివుంది.

ఆ జీప్పుకీ, మా వాన్ కీ మధ్యగా ఓ గడ్డంమనిషి పోలీసు ఆఫీసర్ దుస్తుల్లో ఉన్నాడు. అతని కళ్ళు అగ్నికణాల్లా మండుతున్నాయి. పెదవుల వెనుక కోపాన్ని బిగపట్టినట్లు అనిపిస్తోంది.

వాన్ డ్రయివర్ ప్రక్కగావున్న ఇన్ స్పెక్టర్ మూలాలి తటాలున వాహనందిగి, గడ్డం పోలీస్ ఆఫీసర్ ఎదురుగా అటెన్ షన్ లో నిలబడి సెల్యూట్ చేసాడు. డ్రయివర్ ఎప్పుడో దిగిపోయి సెల్యూట్ కొట్టి భయంగా నిలబడి వున్నాడు.

"ఇన్ స్పెక్టర్! నీకెన్ని గంటలకి ఫోన్ చేశాను. ఖైదీలని తీసుకొని బయల్దేరమని?" ఉద్రేకంగా అన్నాడు పోలీస్ ఆఫీసర్ చేతిలోని స్టిక్ ని అరచేతిలో తట్టుకుంటూ.

ఇన్ స్పెక్టర్ మూలాలి భయంగా చేతులు నలుపుకుని, మళ్ళీ స్ట్రెయిట్ గా నిలబడ్డాడు. "క్షమించాలి డి.ఐ.జి. సాబ్! వాన్ కి బయలుదేరేముందే మైనర్ రిపేర్స్ ఉన్నాయి. దూరపు ప్రయాణం! ఏదయినా ఆటంకాలు వస్తాయని అవి రాత్రికిరాత్రే బాగుచేయించి ఖైదీలతో బయల్దేరాను. మాఫ్ కర్నా సర్! గంటపైగా లేటయింది"

గడ్డంమనిషి ఖాట్రూమ్ డి. ఐ. జి. అని గ్రహించాను.

"డామ్ యువర్ బ్లడీ రీజన్స్! ఆ విషయం నాకు ఫోన్ లో చెప్పాల్సింది. లేదా మోతీమొహింది స్టేషన్

నుండి వాన్ అడిగి తీసుకోవాల్సింది. వీళ్ళు మామూలు ఖైదీలుకారు. ఇంటరాగేట్ చేసి అనుమానం తీరిన తర్వాత ఇండియా పంపాలి. అటువంటి కాలాంతకుల్ని దగ్గర వుంచుకొని నువ్వు లేట్ చేస్తే వాళ్ళు పారిపోయారేమో నని మేమెంత హడలి చచ్చామో నీకు తెల్సా?" యింకా కోపంతో ఊగుతూనే వున్నాడు డి.ఐ.జి.

"ముఝే మాఫ్ కర్నాసాబ్! యిక యెప్పుడూ ఇలాంటి పొరపాట్లు జరగవ్" బ్రతిమాలసాగాడు యిన్స్పెక్టర్ మాలాలి.

"ఆల్ రైట్! ఆల్ రైట్! ఆ ఖైదీలకి బేడీలువేసి నా జీపులో కూర్చోపెట్టండి. మా వెంట, మీ వాళ్లోని దిట్టమైన యిద్దరు గార్డ్సని పంపండి చాలు. నేను ఈ రాత్రి ఒంటిగంటలోగా ఈ బందీల్ని ఖాట్మూమ్ జైల్ సూపరింటెండెంట్ కి అప్పజెప్పాలి. తర్వాత విచారణ చేయాలి. ప్రస్తుతం మీరు వెనక్కి వెళ్ళవచ్చు. అండర్ స్టాండ్?"

"ఓ.కె. సర్...ఓ.కె. సర్...ఆప్ కా మర్జ్ హై..." అంటూ వెనక్కి తిరిగాడు ఇన్స్పెక్టర్ మాలాలి బాధ్యత వదలిందనే సంతోషం ముఖంలో కనబరుస్తూ. రెండు నిముషాల్లో శాన్యోరా, నేను, జీపులోకి మారాం.

ఇన్స్పెక్టర్ మాలాలి, డిప్యూటీ యిన్స్పెక్టర్ జనరల్ రెండు నిముషాలు మాట్లాడుకొని విడిపోయారు.

వాన్ వెనక్కితిరిగి, వెళ్ళిపోయింది.

ఇద్దరు గార్డ్సు, నేను, శాన్యోరా, డి.ఐ.జి, డ్రైవరూ వున్న మా జీపు, ఖాట్మూమ్ వేపు లాగిపెట్టి వదలబడ్డ బాణంలా ముందుకు దూకింది.

వాతావరణం చలిగా వుంది.

డి. ఐ. జి. సిగరెట్లు పంచాడు.

నేనూ, శాన్యోరా రెండు తీసుకొని 'థాంక్స్' చెప్పాము.

గార్డ్స్ డి.ఐ.జి. ఆఫర్‌కి కంగారుపడిపోయారు.

"మేం కాల్చం సార్. వద్దు." అన్నారు బిడియపడిపోతూ, వకవైపు భయపడ్తూ.

మూడ్ మారినట్టుంది డి.ఐ.జి.కి.

"పర్వాలేదు.ముట్టించండోయ్. మొహమాట పడొద్దు. బయట చలి దంచేస్తోంది." అంటూ ప్రోత్సహించాడు నవ్వుతూ.

నిర్భయంగా సిగరెట్లు కాలుస్తున్న మా వేపు చూస్తూ, గార్డ్‌లు కూడా ముట్టించారు.

రెండు నిముషాలు గడిచాయ్.

సిగరెట్ పీక బైటికి పడేస్తూ వులిక్కిపడి ప్రక్కకు చూశాను.

"భయంకర్!" అంది ఆశ్చర్యంతో శాన్యోరా ఆ విషయాన్ని ముందే గ్రహించి.

ఇద్దరు గార్డ్‌లూ స్పృహకోల్పోయి మెడలు వాల్చేసి ...మరి మేం...ఎందుకు స్పృహ తప్పిపోలేదు.??

"సర్" పిల్చాను కంగారుగా.

డ్రైవర్ ప్రక్కగా వున్న డి.ఐ.జి. తల వెనక్కి తిప్పాడు ఏమిటన్నట్లు ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ.

విషయం చెప్పాను, కొంపదీసి మేం కాల్చవలసిన సిగరెట్లు వాళ్ళు తాగలేదుకదా అన్న అనుమానంతో.

"మీరెందుకు స్పృహతప్పి పడిపోవాలి?" అన్నాడు నవ్వుతూ డి.ఐ.జి.

"మీ మాటలు నా కర్థంకావటంలేదు." గొణిగింది శాన్యోరా.

"ఇకనుంచీ అర్థం అవుతాయ్."

"అంటే?" అన్నాను వింతగా చూస్తూ.

"మిస్టర్ భయంకర్ అండ్ మిస్ శాన్యోరా! నేను ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ని కాదు. మీరు యింతకుముందు ఫోన్ చేసిన న్యూవరల్డ్ ఆర్గనైజేషన్ సేవకుడ్ని. అయామ్ మిస్టర్ నైరోబీ. అసలు వేషాన్ని యిప్పుడు చూసే అవకాశంలేదు. ఆ డ్రైవర్ కూడా నా అనుచరుడే." అన్నాడు డ్రైవర్ని జీపు ఆపమని సైగచేస్తూ.

శాన్యోరా నేను ఆశ్చర్యానందాలతో వుక్కిరిబిక్కిరయిపోతూ, అతనివేపు మెరిసేకళ్ళతో చూశాము.

జీపు ఆగింది. "ఖుద్దుస్! ఆ గార్డ్సని రోడ్డుకు రెండు వేపులా [illegible]గెయ్," ఆజ్ఞాపించాడు డ్రైవర్ని, నైరోబీ.

శాన్యోరా, నేను తటాలున అతన్ని అలాగే కౌగలించుకున్నాం. "మిస్టర్ నైరోబీ! వుయ్ఆర్ వెరీగ్లాడ్. ఈ క్షణంలో మీరెంతో ఆత్మీయులుగా అనిపిస్తోంది మనసుకు. చావుబ్రతుకుల మధ్య బ్రతుకుతూ, కొద్ది రోజులు అసలు ప్రాణాలతో సుడాన్ చేరి మిమ్మల్ని ప్రాణాలతో చూస్తామని కలలో కూడా అనుకోలేదు." అన్నాను ఆనందబాష్పాలతో.

"ఎస్ బ్రదర్ నైరోబీ!" అంది తడిసికిన చెక్కిళ్ళతో శాన్యోరా.

నైరోబీ, ఆమె తల ఆప్యాయంగా నిమిరాడు.

కఫుల్! మీారే నన్ను క్షమిం
టపడి, దారితప్పి ఎటో పోతే
మకో లేకపోయాం. యిన్నాళ్లూ
న్సిల్ అయిపోయినదేమోనన్న
!, మీారు వచ్చారు. సుడాన్‌లో
ం లేదని ముందే చెప్పానుగా.
ండు రోజులు మీారు పూర్తి
అప్పటికి మీారు మానశకంగా
రు. దెన్ యువిల్ మూవ్ టు
బయలుదేరదాం.''
కా చివరా, ఈ చివం చీకట్లో
ప్రపంటూ వచ్చి స్టీరింగ్ ముందు

ఈల వేస్తూ యింగ్లీష్ పాట

* *

శాఖాధిపతి నైరోబీ శాన్యో
బెడ్ మీాంచి కదలనివ్వలేదు.
అద్దంలో ముఖం చూసుకో
శరీరాన్ని రంగొచ్చినట్లనిపిం
పట్టున వుండటం, నైరోబీ
బలవర్థకాహారం, ఫాస్ట్ రిలీ
కావచ్చు.
చేసి బట్టలు ధరించగానే ఆ
షన్డ్ రూమ్‌లోనికి నైరోబీ

"మేజర్ భయంకర్! మీరు రేపే అరబిక్ ఎడారికి ప్రయాణమవ్వాలి. యిప్పటికే అవాంఛనీయ సంఘటనల వల్ల ఈ ఎస్సయిన్‌మెంట్ ఎంతో ఆలస్యమైంది. కాని, వ్యక్తిగత కారణాలు సానుభూతి పొందగల్గినవే అయినప్పటికీ, ఆదర్శభావాలతో ఏర్పరచబడిన ఈ మరో ప్రపంచ సంస్థ కార్యకలాపాలకు అవి అడ్డురాకూడదు. ఏమంటారు?" అన్నాడు నైరోబీ, ఈజీఛైయిర్‌లో ఆశీనుడవుతూ.

"మిస్టర్ నైరోబీ! మీరుచేసిన హెల్త్ ట్రీట్‌మెంట్ గొప్పది. రెండు దినాల్లోనూ మానసిక, భౌతిక శక్తులు కూడగట్టుకున్నాం. రేపుకాదు. మీరు ఆదేశిస్తే ఈ రోజే అరబిక్ ఎడారిలో ప్రవేశించి—చైనీ ప్రొఫెసర్ హోయాంగ్ హోను యిక్కడికి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నాలు చేస్తాం."

"ఇటీజ్ ట్రూ మిస్టర్–నైరోబీ!" అంది ఉత్సాహంగా కాన్యోరా.

"థాంక్యూ మిస్టర్ భయంకర్! ఇక ప్రయాణ ప్రణాళిక చెపుతాను. మీరు జీపులో ఎడారిలో ప్రవేశించి, ప్రయాణిస్తూ పోతే, మన ఆబ్జెక్ట్ అయినటువంటి ప్రయోగాలు జరిగే చైనీస్ మిలిటరీ స్థావరాన్ని చేరుకోవడానికి కనీసం 15 రోజులు పడుతుంది. అందుకే మరో ఏర్పాటు చేసాను.

"రేపు అర్ధరాత్రి దాటిన తర్వాత ఓ హెలీకాప్టర్ మిమ్మల్ని చైనీస్ లేబరేటరీ స్థావరానికి సుమారు నూటఇరవై మైళ్ళదూరంలో దింపేస్తుంది. అయితే మిమ్మల్ని దింపబోయేది కేవలం ఇసుకగుట్టల మీద కాదు. అక్కడ

ఎడారిదొంగల స్థావరం ఒకటివుంది. వారికి, మాకు స్నేహంవుంది. నేను ఇవ్వబోయే నల్లమందు పార్సెల్ మరో ఉత్తరం ఎడారి దొంగల నాయకుడికి మీరు ఇవ్వాలి.

"వాళ్లు మీకు ఆతిధ్యం ఇస్తారు. ట్రక్కుగాని, జీపుగాని నాయకుడు సప్లై చేస్తాడు. దానితో మీరు చైనీస్ స్థావరాన్ని ఛేదించుకుని రావాలి. మీకు ఇవ్వబోయే పవర్‌ఫుల్ వైర్‌లెస్ సెట్స్‌ద్వారా నువ్వూ, శాన్యోరా ఎప్పుడయినా, ఎక్కడినుంచి అయినా మాట్లాడవచ్చు.

"సైంటిస్ట్ "హాయంగ్ హా"ని తోడ్కొని మీరు మళ్ళీ ఎడారిదొంగల శిబిరానికి చేరుకొంటే చాలు. అక్కడనుంచి మీరు వెంటనే సుడాన్‌కి సులువుగా మాచే రప్పించబడతారు. ఈరోజునుంచి సరిగ్గా మూడు రోజుల తర్వాత ఈ దేశాన్నుంచి ఓ ప్రఖ్యాత క్లబ్ డ్యాన్సర్, ఆమెతండ్రి, ఓ క్లబ్ ప్రొప్రయిటర్ ఇండియాలో నృత్యప్రదర్శన నిర్వహించడానికి వెళుతున్నారు.

"మీ అస్సయిన్‌మెంట్ సక్సెస్ అయితేవారి వేషాల్లో మీరు ఇండియాలో ప్రవేశించి,—మాయమై మనసంస్థ సభ్యులను కలుసుకుంటారు. సో, మూడురోజుల్లోగా మీరు కార్యం సఫలం చేసుకుని రావాల్సివుంది. ఎనీ క్వశ్చిన్స్?..." అన్నారు ఆగి.

"మిస్టర్ నైరోబీ! డైరెక్టుగా మేం చైనీస్ స్థావర పరిసరాల్లో ల్యాండ్ అవ్వచ్చుగా! ఎడారి దొంగల సహాయం పొందడం ఎందుకు?" అడిగింది శాన్యోరా.

ఆమెవైపు కోపంగా చూసాను నేను.

"సిల్లీ క్వశ్చన్ శాన్యోరా! చైనీస్ స్థావరానికి రాడార్ ఎక్విప్‌మెంటు వుండవచ్చు. అలాంటప్పుడు హెలీకాప్టర్ ఎలా దగ్గరగా ల్యాండ్ అవుతుంది?" అన్నాను.

నాలిక కరుచుకుందామె.

"ఓ... అయాం సారీ!"

"మేజర్ భయంకర్ చెప్పింది నిజమే మిస్ శాన్యోరా! అయితే చాలామందికి చైనీస్ లేబరేటరీ ఏదో వాతావరణ పరిశోధన కేంద్రంగానే తెలుసు. చైనీస్ శాస్త్రజ్ఞుడు కృత్రిమ వర్షాలు కురిపించే ప్రయోగాలు చేస్తున్నట్టు ఈ సుడాన్ ప్రభుత్వానికి మరికొంతమంది గూఢచారులకు మాత్రమే తెలుసు.

"దీనివల్ల ఆ సైంటిస్టుకు అంత ప్రమాదం లేదని అనుకొని, అతిజాగ్రత్తగా వుండటం లేదని మా సర్వేద్వారా తెలిసింది. ఈ కారణాలవల్ల శత్రువులు ముందు జాగ్రత్తగా ఓ సామాన్య రాడార్‌ని మాత్రమే అమర్చుకొన్నారు. అది మీరుదిగే ప్రాంతాన్ని లొకేట్ చెయ్యలేదు."

"ఎడారిలోని చైనీయులు ఎడారి దొంగలను గుర్తించి అణచివేయలేదేం?"

"లేదు. యెందుకంటే ఈ ఎడారిదొంగలు మెరుపుదాడులుచేసి మాయమౌతుంటారు. ఒకచోట స్థిరంగా నివసించే అలవాటు వీరికి లేదు."

"వెల్ మిస్టర్ నైరోబీ! నాకు కావలసిన ఆయుధాలు సిద్ధం చేయండి. రేపే ప్రయాణమౌతాం."

"అలాగే, మరో విశేషం. పోలీసుదళాల మధ్య నుంచి మీరు పారిపోయినవార్త ఊరులో అట్టుడికి పోతోంది. బహుశా మిమ్మల్ని వెదకడానికి ఇండియన్ ఏజంట్సు ఎవరయినా, యెప్పుడయినా రావచ్చు. అందు చేత మీరు రేపే ఆశయంకోసం బయలుదేరడం అన్ని విధాలా మంచిదనిపిస్తుంది."

* * *

రాత్రి మూడు గంటలు దాటింది.

"ఇంకా ఎంత టైము తీసుకుంటుంది?" అడిగాను హెలీకాప్టర్ పైలట్‌ని.

"మరో అరగంటలో యెడారిదొంగల ముఠా స్థావరాన్ని చేరుకోబోతున్నాం" అన్నాడతను నవ్వి.

వైర్‌లెస్ సెట్టు, రెండు మెషిన్‌గన్‌లు, ఒక రేడియో ట్రాన్స్‌మీటరు, అరచేయి పొడవులో వున్న ఓ నైన్ ఎమ్.ఎమ్. వాల్తర్ పెరాబెల్లమ్ రివాల్వర్, మరో ఇటాలియన్ రెబెట్టా—ఇవి మా ఆయుధాలు.

ఫస్ట్ ఎయిడ్ కిట్, మినీ టార్చిలైటు, పవర్‌ఫుల్ షార్ట్ ఫోకస్ బైనాక్యులర్స్, వాకీటాకీ, కేమఫ్లేజ్ ఓవరాల్స్, ఇంకా యెడారిలో ప్రయాణానికుపయోగపడే యాంకిల్ బూట్లు, విండ్‌షీటర్ గాగుల్స్ మొదలయిన పరికరాలుకూడా మాతో హెలీకాప్టర్‌లో ప్రయాణిస్తున్నాయ్.

శాన్యోరా కేబిన్‌లోంచి, కిందుగా వెనక్కి పరిగెడుతున్న యెడారి యిసుకదిబ్బలవేపు గంభీరముద్ర వహించి మౌనంగా పరికిస్తుంది.

చైనీయుల సాహరాన్ని ఊహలతో మనోఫలకంపై చిత్రించుకొంటున్నాను.

పన్నాల్సిన వ్యూహం_అస్పష్టంగావుండి మెదడులో కదులుతోంది.

మరో పావుగంటలో హెలీకాప్టర్ ఒకచోట ల్యాండ్ అయింది.

నాగుండెలు ఎందుకో గుబగుబ కొట్టుకోసాగాయ్.

శాన్యోరా, నేను బయటకుదిగి టార్చిలైట్లు వెలిగించి, పరిసరాలు పరికించసాగాం.

పైలట్ సామానులు హెలీకాప్టర్ నుండి దింపి, తన వెంట నడవండంటూ చేతిలోని టార్చిలైటుతో ముందుకు కదిలాడు.

ఎడారిమీదుగా సన్ననిగాలి కదుల్తోంది, ఇసుకను పొరలు పొరలుగా రేపుతూ.

ఎదురుగా రంగురంగుల గుడారాలు వృత్తాకారంగా వేయబడి వున్నాయి. అన్ని గుడారాలకు మధ్యగాకొన్ని ఒంటెలు రాటలకు కట్టివేయబడి వున్నాయి. ఓ కాగడా మొత్తం స్థలానికంతటికీ సన్నని కాంతినిస్తూంది.

పైలట్, నేనూ, శాన్యోరా ఒకరి వెనుక ఒకరం నడుస్తున్నాం. అడుగు నేలమీద మోపినప్పుడు ఇసుకలో కూరుకొని రెండో అడుగు వేయడం కష్టమౌతుంది.

అంతులేని ఈ ఎడారి ఇసుకలో, అర్ధరాత్రివేళ ఇలా నడుస్తూండవలసి వస్తుందని నేనెప్పుడూ ఊహించ లేదు.

ఉన్నట్లుండి, చేతిలో ఒక రైఫిల్ ధరించిన ఓ పదిహేనేళ్ళ కుర్రాడు మాముందు మెరుపులా ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

"అక్కడే ఆగండి! ఎవరు మీరు?" అడిగాడు రైఫిల్ మావైపు ఎయిమ్ చేస్తూ.

పైలట్ వెనక్కి తిరిగి నాకు ఏవో సైగలు చేసాడు.

మరు క్షణం నా చేతిలో వున్న కార్డుబోర్డు పెట్టెవిప్పి, ఆ కుర్రాడికి చూపించాను. అది సుమారు ఏభై వేల పౌండ్లు ఖరీదుచేసే నల్లమందు.

"ఓహ్. అర్థమైంది ఎవరి తాలూకో...రండి" అన్నాడతను సంతోషంతో ఎగిరి గంతువేస్తూ. అతన్ని ఫాలో అయేం.

*　　　　*　　　　*

"స్వాగతం. దయచేయండి" అన్నాడు నాయకుడు పరుపుమీద చెయ్యి తాటిస్తూ.

ముగ్గురం మౌనంగా మెత్తని పరుపులమీద ఆసీను లయ్యాం.

పరిచయాలు జరిగాయి.

నాయకుడి పేరు సులేమాన్. నల్లమందు పాకెట్ అందుకుని మురిసిపోయాడు నాయకుడు. నైరోబీ లేఖ చదివి గంభీరంగా తల ఊపాడు. చల్లని పానీయాలు సేవించి మరో అరగంట విషయాలు చర్చించుకున్నాం.

"మీ సేవకులం ఇకనుంచి మేమంతా...." అన్నాడు నవ్వుతూ సులేమాన్.

"ఇక నిద్రపోండి. మరో రెండు గంటల్లో తెల్లవారుతుంది" అని సలహా ఇచ్చాడు.

"మిస్టర్ భయంకర్! నేను వెళతాను. మీ వైర్‌లెస్ కాల్ కోసం ఆతృతతో ఎదురు చూస్తూ వుంటాను. మీ మెస్సేజ్ వచ్చిన కొద్ది నిముషాల్లో హెలీకాప్టర్ ఇక్కడ వుంటుంది" శుభాకాంక్షలు చెప్పి, వెళ్ళిపోయాడు పైలట్.

రాత్రి— ఇక కొద్ది గంటల్లో రూపం మారుబోబో తుండగా నేను, శానోర్యా మాకు నియమించబడ్డ ప్రత్యేక గుడారంలో నిద్రకుపక్రమించాం.

*　　　　*　　　　*

మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలవుతోంది.

జీప్ ని అతినేర్పుగా నడుపుతున్నాను.

ఎదురుగా అంతులేని ఎడారి ఇసుక సముద్రంలా వుంది. ఉదయాన్నించీ డ్రైవింగ్ చేసి, అలసిపోయిన శానోర్యా వాటర్ బ్యాగ్ లో నీళ్ళతో ముందు ముఖాన్ని తడుపుకుని తర్వాత నోరు తడుపుకుని విశ్రాంతిగా నిట్టూర్పు విడిచింది.

వెనుక సీట్లో ఎడారిదొంగల నాయకుడు సులేమాన్— బుగ్గమీసాలు దువ్వుకొంటూ ఏదో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

అతనికటూ ఇటూ ఇరవై సంవత్సరాల వయస్సుగల దృఢకాయులైన ఇద్దరు అనుచరులు ఆసీనులై వున్నారు. అందరం విండ్ షీటర్ గాగుల్స్, యాంకిల్ బూట్స్ ధరించి వున్నాం.

"మేజర్! జీప్ ని కుడివేపుకు త్రిప్పి ఆ ఇసుక గుట్టల ప్రక్కగా పోనీ" అంది శానోర్యా వళ్ళోని డెజర్ట్ మేప్ ను, దిక్సూచినీ చూస్తూ.

జీప్ ని కుడివైపు పల్లానికిత్రిప్పి ముందుకు దూకించాను.

సూర్యుని వేడి కిరణాలకు వాతావరణం నిప్పులు చెరుగుతోంది.

ఎటు చూసినా నిశ్చలత్వంతప్ప వేరేమీ కనిపించటం లేదు. ఎండమావులు ఊరిస్తూ ఎక్కడచూసినా కనబడుతున్నాయి.

నడినెత్తిన మండుతున్నాడు సూర్యుడు. వేడి ఆకాశం అద్దంలా మెరుస్తూంది. అప్పుడప్పుడూ ఎడారి ఇసుక మీద విపరీతమైన వేడి గాలులు నలుదిశలా పరుగులు తీస్తున్నాయ్.

వాటి ధాటికి దుమ్మూ, ధూళి అంతులేకుండా ఎగురుతూ ఒకచోట ఇసుక గుట్టలు పేర్చుతూంటే, మరోచోట తరిగిస్తూ రంగు రంగులుగా, తమాషాగా తిరుగుతున్నాయ్.

ఎండ వేడికి తట్టుకోనేలా జీప్ ప్రక్కల, తారు పూసిన గోనె బట్టలు వేలాడదీయబడ్డాయి. వాటి క్రింద కూలింగ్ గ్లాసులు బిగించబడి వున్నాయ్.

జీప్ వెనకాల పొడవాటి త్రాళ్ళతో బంధించబడిన రెండు తెల్లని అరేబియన్ అశ్వాలు వెనగ్గా పరిగెడుతున్నాయ్.

అత్యవసర పరిస్థితుల్లో ఉపయోగార్థం వాటిని వెంట పెట్టుకొని వెళ్తున్నాం.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలదాకా జీప్‌ని డ్రైవ్ చేసి రెస్ట్‌కోసం ప్రయాణాన్ని ఆపివేశాం.

అయిదుగురం జీపు దిగాం.

శాన్యోరా — వెంట తెచ్చిన గోధుమ రొట్టెలు పంచి పెట్టింది. అవితిని, బీర్ కడుపునిండా త్రాగాం. మళ్ళీ ముఖాలకూ పెదాలకూ చల్లని క్రీమ్ దట్టంగా పూసుకున్నాం.

సులేమాన్ శిష్యులు జీప్ వెనకాల కట్టబడిన గుర్రాలకు ఆహారం తీసుకు వెళుతూండగా సులేమాన్ ప్రశ్నించారు.

"సాబ్! ఎన్ని గంటలకు చేరుకుంటాం చైనీయుల క్యాంప్ ను?"

షైర్ నానుకొని నిలబడి నవ్వాను.

"ఏం? రైఫిల్ కి పని చెప్పాలని ఆత్రుతగా ఉందా?"

"బ్రహ్మాండంగా, ఊహించారు. నెలకు పదిహేను రోజుల పోరాటం, మిగతా పదిహేనురోజులూ మందూ, మగువా కావాలి. ఆ మూడూ లేకపోతే పిచ్చెక్కి పోతుంది" అన్నారు సులేమాన్ ఖాళీ బీర్ బాటిల్ పైకెత్తి ఆఖరు చుక్కలతో నాలుక తడుపుకుంటూ.

అంతలో జీప్ వెనకాలనుంచి సులేమాన్ అనుచరులు పెద్దగా కేకలు పెట్టారు.

"సాబ్! ఎవరిదో ఓ ట్రక్కు ఇటువేపే వస్తోంది."

అదిరిపడ్డాను.

ధన్...ధన్ మన్న కాల్పులు అరఫర్లాంగు దూరంలో వస్తున్న ట్రక్కులోంచి వినపడ్డాయి.

"జాన్సోరా! సులేమాన్! క్విక్" అరుస్తూ వారికి సైగలు చేసాను.

మరుక్షణం ఇద్దరూ ఆయుధాలతో వెనక్కి పరుగెత్తి మాయమయ్యారు.

సులేమాన్ అనుచరులు రైఫిల్స్ తీసుకుని పరుగుతో నా దగ్గరకు వచ్చారు.

"మీ యిద్దర్లో ఒకడు జీపు కిందకి దూరండి!" అన్నాను తటాలున స్టీరింగ్ వీల్ కిందపడి వున్న మెషిన్ గన్ అందుకుంటూ.

రెండో అనుచరుడూ, నేనూ—జీపును అడ్డంగా పెట్టుకొని కాల్పులు ప్రారంభించాం.

అనతలివైపు నుంచి ట్రక్కు దగ్గరగా వచ్చేసింది. ట్రక్కు కాబిన్‌లోంచి ఓ కన్నంగుండా మెషీన్ గన్ బారెల్ బైటికిచూస్తూ దడదడా మ్రోగుతోంది.

చటుక్కున పైకిలేచి ట్రక్కు అద్దాన్ని గురిచూసి కాల్చాను.

మృత్యు గొలుసులా మ్రోగింది నా చేతిలోని సబ్— మెషీన్‌గన్.

ఆశ్చర్యం!!

ట్రక్కు ముందుభాగానవున్న విండ్‌మిర్రర్ పగలేదు!!

పవర్‌ఫుల్ బుల్లెట్ ప్రూఫ్ గ్లాస్ అయ్యుండాలి.

ట్రక్కు వెనకాలభాగం కనబడటం లేదు.

యింతకీ ఎవరు వాళ్లు?

చైనీయులా?

జీపు క్రిందనుంచి సులేమాన్ అనుచరుడు నిర్విరామంగా ఫైర్ చేస్తున్నాడు. తలెత్తి ముందుకు చూసాను.

ట్రక్కు డ్రైవింగ్ కాబిన్‌లో ముగ్గురు నడివయసు వ్యక్తులు ఉండటం గమనించాను. అదే క్షణంలో వాళ్లు, నన్ను చూసారు.

టైరు షూట్ చేద్దామని అటువేపు చూసాను.

ప్చ్! లాభంలేదు. టైర్లమీద వాలుగా ఓ లోహపు షీల్డ్ అమర్చబడి వుంది. అది బుల్లెట్ల బారి నుండి టైర్లను రక్షిస్తుంది.

"ఓహ్ మిస్టర్ భయంకర్! గ్లాడ్‌టు సీయు! నీ ముఖం — పేపర్లద్వారా మాకు చిరపరిచితమే? వృధా ప్రయత్నం చెయ్యవద్దు. మేము ఈ ట్రక్కులో వుండగా నీ మెషిన్‌గన్ తూటాలు మమ్మల్నేమీ చేయలేవు" ట్రక్కు

టాప్ మీద వున్న చిన్న మైక్ ద్వారా వినబడ్డాయా మాటలు.

మెషిన్ గన్ చిరాగ్గా నేలకేసి కొట్టాను.

''హూ ది హెల్ ఆర్ యూ?''

''పాకిస్తాన్ నుంచి వస్తున్నాం. నిన్నీ ప్రాంతంలో చూడటం ఆశ్చర్యంగా వుంది. నువ్వు కూడా సైంటిస్ట్ హూయాంగ్ హూ కోసం వచ్చావని తెలుస్తోంది.''

''సైంటిస్ట్ హూయాంగ్ హూ?! అతనెవరు?'' అన్నాను గట్టిగా—

పకపకా నవ్వు వినబడింది, ట్రక్కుపై నున్న మైకు లోంచి.

''మిస్టర్ భయంకర్! పిచ్చిగా మాట్లాడకు! ఇండియన్ ప్రభుత్వం నీ గురించి వలలు పన్నింది, అంటే—ఏముతా కోసం బయల్దేరావ్ సైంటిస్ట్ హూయాంగ్ హూను తీసుకు రావడానిక్కా?''

''ఆ వివరాలన్నీ నీ కనవసరం.''

''కాదు. అవసరం. నీకో ఛాన్సు ఇస్తున్నాం. మాతో చేతులుకలుపు. నీ సహకారంతో హూయాంగ్ హూను తీసుకుపోతాం. అతను తుఫానుల్ని, పిడుగుల్నీ సృష్టిస్తాడు. దేశదేశాల రాజధానులు అతను సృష్టించిన భయంకర వరాలకు మునిగిపోతాయి. తర్వాత లొంగిపోతాయి. అప్పుడు పాకిస్తాన్ దేశదేశాలకు ఆధిపత్యం వహిస్తుంది. ఒప్పుకుంటే నీ సహాయాన్ని మర్చిపోడం జరగదు. నీవు కోరిన ప్రతిఫలం యివ్వబడుతుంది. ఏమంటావ్?''

జీపును అలాగే అడ్డంగా వుంచుకొని మోకాళ్ళమీద కూర్చున్నాను—బయటి ట్రక్కులో వాళ్ళకి కనబడకుండా.

॥న్ చేసాను. "శాన్యోరా! ఏం
పలకరించాను.

॥డు వెనకాల భాగంలో
వెనుక ఉన్నాను. మీ సంభా
వల్ల శత్రువుని జయించలేం.
యింకా కొంతమంది మూతా
అయితే ఆ భాగం కూడా
ల్డ్ కవరింగ్ చేయబడి వుంది.

గ్రత్తగా."
మెషలోంచి వినబడ్డాయ్
ర్! ఆలోచిస్తున్నావా?"
జ్ జస్ట్ యింపాజిబుల్!"

యిస్తున్నాం. జాగ్రత్తగా
మంకర్! లేకపోతే నువ్వు
పోలేవు. ఎడారి ఇసుక నీకు

గా పెదవులు కదిపాను.
దూ ఓ వస్తువు ఉంచుకో
"

"మర్చిపోక! శత్రువులు
రించారు. టీక్విక్ అండ్ బి

ఈ రెండు నిముషాలూ, కబుర్లలో పెట్టాలి ట్రక్కులోని పాకిస్తాన్ ముఠా వాళ్ళని.

"జంటిల్మెన్! చైనీస్ సామ్రాజ్యాన్ని గురించి నాకు చాల విషయాలు తెలుసు. నేను నిజంగా, సైంటిస్ట్ హోయాంగ్ హోని ఇండియా తీసుకుపోడానిక్కి ఓ ముఠా తరఫున వచ్చాను. అయితే యిప్పుడు ప్రాణరక్షణకోసం మీతో చేతులు కలిపితే 'ఒడ్డు చేరిన తర్వాత' నన్ను మోసం చెయ్యరనేమిటి గ్యారంటీ?"

"మిస్టర్ భయంకర్! నమ్మక తప్పదు. మీ స్నేహాన్ని సహాయాన్ని కోరకపోయే మనుషులమైతే మిమ్మల్ని మొదటిక్షణంలోనే కాల్చివేసే వాళ్ళం. ఆ జీపు నన్ను ఎంతో సేపు అడ్డుకోలేదు."

"నో, నేనొప్పుకోవడంలేదు." అర్చాను బిగ్గరగా. నా తిక్క సమాధానిక్కి వెర్రెక్కిపోయారు ట్రక్కులోని పాకిస్తానీస్.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఓసారిలా చూడు."

మైక్ లోంచి తిరిగి వినబడింయ్.

దాహం వేయటంతో రెండు గ్లూకోజ్ టాబ్లెట్లు నోట్లో వేసుకొని చప్పరిస్తూ ఓరగా ట్రక్కువేపు చూస్తున్నాను.

ఆశ్చర్యం!

ట్రక్కు మధ్యభాగంలో ఓకన్నం ఏర్పడింది.

అందులోంచి అదోరకమైన గన్ బారెల్ బైటికి వచ్చింది.

"మిస్టర్ భయంకర్! ఓ బటన్ నొక్కితే యిది బయటకు వచ్చింది. మరో బటన్ నొక్కితే బయటకు వచ్చేది తూటాకాదు.

ఫ్లేర్!

మంట...

సో...దీన్ని ఫ్లేర్‌గన్ అంటారు.

ఒక్క ఫైర్‌బాల్, ఎగిరి నీ జీప్ మీద పడితే సర్వ నాశనమౌతుంది. నీకు మూడుక్షణాలు మాత్రమే గడువు యిస్తున్నాం. వేగంగా ఆలోచించు."

"వన్..."

"టూ..."

"........."

"త్రీ..."

ఫడేల్‌మంటూ పేలింది అత్యాధునికమైన పాకిస్తానీయుల "ట్రక్కు!..."

చటుక్కున నాప్రక్క అనుచరుడ్ని ఇసుకమీదకు పడదోసి వాడిమీద నేను నిలువుగా పడి నెత్తిమీద చేతుల్తో కవర్ చేసాను.

ఫట్...ఫట్...మన్న ధ్వనులు! తునాతునకలయింది ట్రక్కు!

ఆకాశంలో కెగిరిన యినుపముక్కలు కొన్ని నావీపు మీద పడ్డాయి.

రెండు నిముషాల తర్వాత బట్టలకంటిన దుమ్ముదులుపుకుంటూ పైకిలేచాను.

"వెల్‌డన్ శాన్యోరా! యూడిడ్ ఎ మార్వలస్ జాబ్" అన్నాను మెషిన్‌గన్ ఊపుకుంటూ, ఓ గుట్టదిగుతూ వస్తున్న శాన్యోరాని అభినందిస్తూ.

"థాంక్యూ మేజర్! కాని సులేమాన్ పరిస్థితి చూడు" అంది పెదవుల వెనుక నవ్వు ఆపుకుంటూ.

(సశేషం)